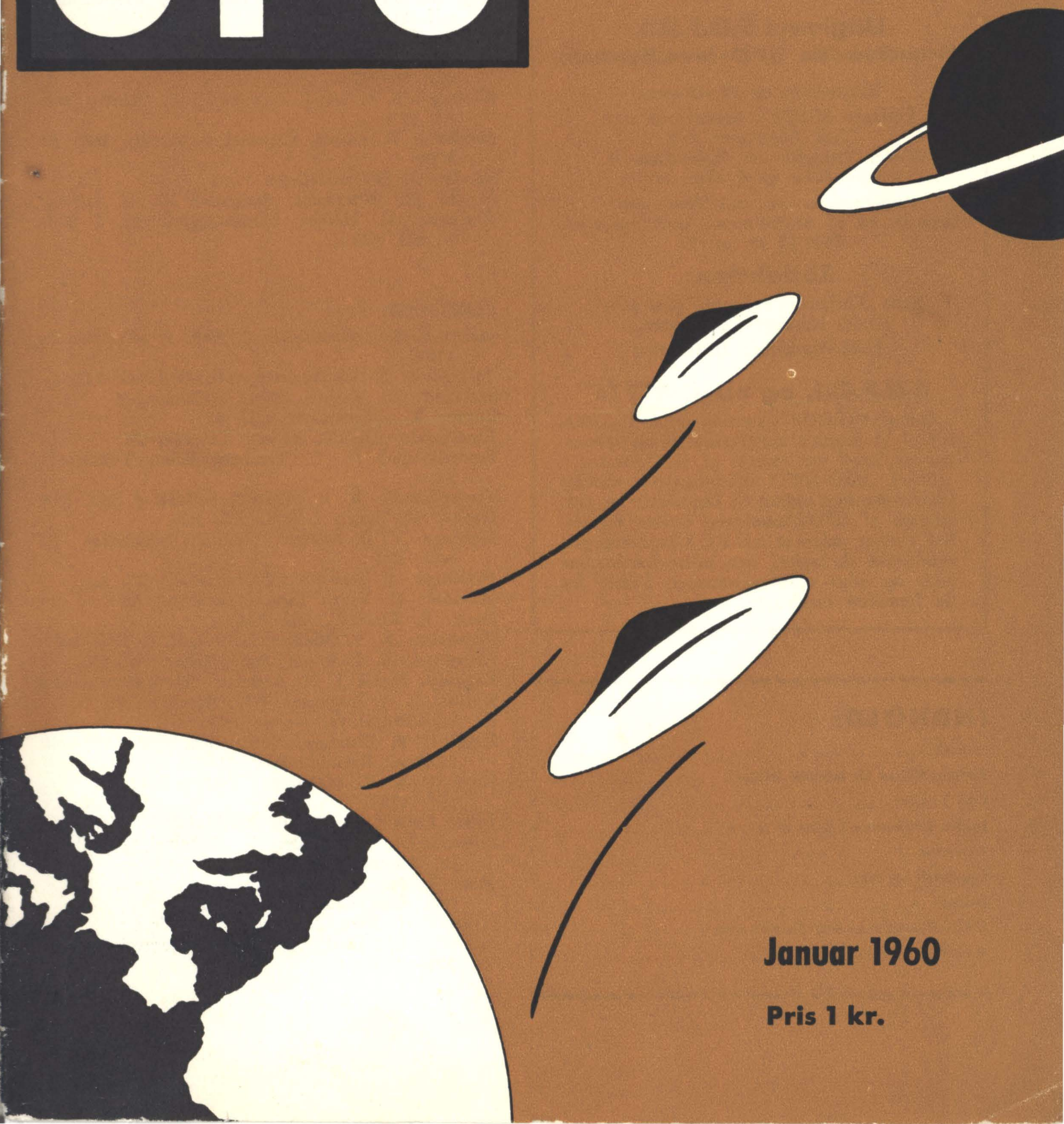
UFO NYT

Januar 1960

Pris 1 kr.

Giro 516 75

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian U F O - investigation)

Ekspedition og abonnement:
Forlaget SUFOI i samarbejde med Tysk Bogimport A/S, Vester Voldgade 83, København V., telefon Palæ 6016, Giro 20335.
Abonnement kan endvidere tegnes gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.
Pris 12 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Roald Nørskov (dansk stof)
Poul Mathiesen (litteratur)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.'s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDHOLD:

S.U.F.O.I.-kontaktgrupper:

Fortsat

KØBENHAVN:

København øst.
John Wierdsma, Syriensvej 47, II, Sundby. (Områdeleder).
Nyboder: Svend Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.
Nørrebro: F. Olsson, Kapelvej 11, Kbh. N, telf. NO 8755.
Sortedammen: K. T. Christensen, Gammeltoftsgade 8, I, Kbh. K, telf. Palæ 3409 og 500849.
København Amager.
Aage Müller Christensen, Backersvej 67, Sundby, telf. SU 9525.
Kastrup I: Københavnslederen.
Kastrup II: Ove Petersen, Postparken 37, Kastrup, telf. 504927.
Kastrup III: F. Lund, Florensvej 10, Sundby, telf. AS 395.
Sundby I: P. Larsen, Caprivej 9, Sundby, telf. AS 1709.
Sundby II: Områdelederen.
Sundby III: Wierdsma, Syriensvej 47, II, Sundby.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 y.

SJÆLLAND:

Leder: E. Slej, Elselillevej 5, Kbh. S, telf. SUndby 1182.
Aalsgaarde: K. Christiansen, telf. Hellebæk 252.
Birkerød: Fru Kirstine Benn, Stationsvej 3.
Borup: W. Christensen, telf. 97.
Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29.
Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.
Frederiksværk: K. E. Hjerrild, Falkesti 4, telf. 333.
Gørlev: N. Eggert Larsen, telf. 130.
Helsinge: V. B. Madsen, Helsinge Boghandel, telf. 108.
Helsingør: E. Roelshøj, Rosenkildevej 12 A.
Hillerød: H. Viggo Larsen, Skansevej 86.
Høng: E. Knudsen, telf. 3483.
Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.
Hørve: A. E. Pedersen, Søndergade, telf. 54.
Kagerup: Fenrik J. H. Andersen, Flyverdetachement
Korsør: C. A. Jørgensen, Nik. Rumpsvej 8.
Kr. Eskildstrup: Q. Jensen, telf. 165.
Køge I: P. Danager, Tordenskjoldsgade 18, telf. 1788 el. Roskilde Rosa 5188.
Køge II: K. V. Mathiesen, Vestergade 41, telf. 1782.
Lejre: Ernst Olesen, Lejre maskinfabrik, telf. 53.
Lillerød: Ole Juul-Hansen, V. Heisesvej 12, Lillerød pr. Allerød.
Møn: J. Rasmussen, Damsholte pr. Stege, telf. Stege 6215.
Nygaard: J. Dam, Nygaard pr. Helsingør.
Nykøbing Sj.: Poul S. Larsen, Egebjergvej 23, telf. 523.

Fortsættes

★ AKTUELT ★

GODT NYTÅR

Jeg skal denne gang fortælle lidt om tilgængeligt dansk UFO-litteratur.

Som bekendt findes der ialt over 300 UFO-bøger. Ca. 30 af disse handler om rumskibe, resten handler desværre, når det kommer til stykket om:

a. at tjene penge,
b. at overbevise læseren om, at forfatterens religion er den eneste rigtige,
c. at forfatterens trang (manglende kendskab til de faktiske forhold) til okkult forskning skal undskyldes og understøttes gennem de flyvende tallerkener.
d. at skaffe sig et navn.

Man kan selvfølgelig ikke, inden man læser en bog, vide, hvad den indeholder. Vi vil efterhånden søge at dække læsernes behov gennem udgivelse af tidsskrifter, studiehefter og oversættelser og udgivelse af bøger.

På dansk foreligger indtil nu:

Frank Scully: De flyvende tallerkener.
Donald Keyhoe: Flyvende tallerkener fra verdensrummet.
George Adamski: Flyvende tallerkener er landet.

Disse tre bøger kan på det varmeste anbefales. De kan alle fås gennem A-S Tysk bogimport, Vester Voldgade 83, København V.

Samme sted kan man også bestille:
UFO-NYT. — Teknisk Studiehefte.

Den sidste frembringelse er Adamskis „Telepati". Denne bog har kun en indirekte, men alligevel uhyre vigtig tilknytning til UFO-forskningen.

Adamski gør i dette lille mesterværk op med psykiske hysterier, arbejde med medier, den sjette sans og meget mere, som igennem længere tid, men især her på det sidste har brudt mangen svag sjæls sidste modstandskraft.

Enhver alvorligt arbejdende UFOLOG skylder sig selv at læse denne lille bog.

I begyndelsen af det nye år kommer så en ny frembringelse, nemlig et lille studiehefte, som vil komme til at hedde: Kosmologi.

SUFOI's litteraturliste ser derefter indtil videre således ud:

UFO-NYT.
Teknisk Studiehefte.
Telepati.
Kosmisk Studiehefte.

Enkeltheder kan ses under „Litteratur".

Enhver nok så kritisk UFOLOG skulle gennem dette materiale indtil videre have dækket sit behov for oplysning. Skulle den officielle offentliggørelse imod forventning trække ud, således at massen endnu i nogle år holdes i uvidenhed om de faktiske forhold, skal vi vide at følge sagen op ved udvidelse af eksisterende materialer eller ved ny-frembringelser.

H. C.

Kaptajn Killian får lukket munden

Efter at have anklaget en ny „forklaring" fra flyvevåbenet på hans observation af tre UFO's den 24 februar, bekræftet af andre af flyvepersonellet, blev kaptajn P. Killian gjort tavs af AA på AF's insistering. Da latterliggørelse og „stjerner set gennem skyer" forklaringen ikke lykkedes at standse Killian, offentliggjorde AF et nyt svar — et AF tankplan i færd med at tanke tre B-47 op. Da Killian gav svar på tiltale i aviserne og viste de iøjenfaldende svagheder ved forklaringen, fik flyveselskabet ordre af luftvåbenet til at få ham til at tie. Reporter S. N. Friedel lover efter konference med NICAP's leder og rådgiver Lou Corbin omhyggelig undersøgelse og en anmodning om en forklaring fra flyvevåbenet.

Livets spil er så snedigt indrettet, at når vi snyder i det, er det os selv, vi snyder.

Otis T. Carr

Mange forespørgsler fra pressen og fra privatpersoner viser, at der har været en ganske overvældende interesse om Otis T. Carr og Wayne S. Ahos planlagte flyvetur til månen. SUFOI fik i slutningen af november de sidste informationer. Herefter ser det samlede billede således ud:

Otis T. Carr udsendte i begyndelsen af 1959 en meddelelse om, at han sammen med Wayne S. Aho planlagde en flyvetur til månen den 7. december 1959.

Inden denne udtalelse havde Carr været i det amerikanske fjernsyn. Herom skrev pressen:

Rumskibskonstruktør Otis T. Carr gjorde indtryk i TV-udsendelse.

Teksten under det ledsagende billede lød:

Otis T. Carr, rumskibskonstruktør og præsident i OTC Enterprices, er t. v. vist sammen med salgsingeniør Norman E. Colton og prototype-modeller af firmaets enestående opfindelser af elektriske fremdriftssystemer umiddelbart før udsendelsen i nationens hovedstad, i hvilken mr. Carr offentliggjorde sin historiske opdagelse af den materialistiske ligning ved at bevise den universelle lov om et forenet felt. TV-udsendelsen, der var et led i rækken „Ugen i rewiew", blev bragt af WTTG på kanal 5 i søndag aftes. (29.3.58).

Otis T. Carr arbejdede i mange år sammen med Nicola Tesla. Nicola Tesla, som samarbejdede med Albert Einstein, kan vel uden overdrivelse betegnes, som værende sin tids største geni på elektricitetens område.

Ved Nicola Teslas død i 1942 var Otis T. Carr selvskreven til at føre „forretningen" videre i Teslas ånd. Man arbejdede med teorier om udnyttelse af kosmos energikilder, populært kaldet „fri energi". Til dato har man i forskningscentret *„OTC Enterprices, INC, State Capitol Station, Oklahoma,* frembragt en hel del opfindelser baseret på fri energi.

I 1927 sagde Tesla en dag til Carr: „Vi må bestræbe os på at finde anvendelse af fri energi til rumfart, om en snes år kan vi risikere at få brug for det".

Tiden viste, at han fik ret. I 1947 var rumforskningen i fuld sving over den ganske klode. I OTC-Enterprices INC, var man nået langt — måske for langt?

Wayne S. Aho siger det sådan:

Mr. Otis T. Carr, præsident for OTC Enterprices, INC, Oklahoma City, opdagede for mange år siden, at tiltrækningskraften har en positiv og en negativ virkning — en „tiltrækning" og en „frastødning". Han nedskrev dette i sin manuskriptbog „Dimensions of Mystery" i 1952 efter flere års private eksperimenter med runde blikfartøjer, som hævede sig godt nok. Han brugte princippet med en modroterende mekanisme i et rundt blikfartøj (formet ligesom en flyvende tallerken) med en ydre ring af elektromagneter. Det faktum, at tiltrækningskraften har en positiv og en negativ effekt, bliver nu bekræftet af dr. Parry Moon, professor i elektroteknik ved M. I. T.

Da mr. Carr i 1947 havde fuldendt sine undersøgelser med OTC-X1 rumskibet og Carotto tyngde motoren, forsøgte han at interessere De forenede Staters regering, atomenergikommissionen og forskellige læreanstalter og universiteter i sine opdagelser. Efter i flere år at have brugt megen tid og energi på dette begyndte han at forstå det håbløse i en sådan tilnærmelse. På det videnskabelige område syntes man kun at have interesse i at spalte atomet i fission og fusion, eller i at lave større og større atomeksplosioner. Mr. Carr havde afsløret, at man kunne få fat i energi uden at spalte atomet, og det resulterende biprodukt radioaktivitet, men han kunne ikke finde nogen, der ville lytte til ham. Så begyndte der en kamp mod strømmen for at opnå den nødvendige anerkendelse og støtte til at bringe hans viden ud i virkelighedens verden og for at gøre den kendt til bedste for menneskeheden selv. I den mængde af oplysende materialer, som hans selskab har fået sendt ud til interesserede videnskabsmænd, unge studerende og lægmænd, er disse kendsgerninger og erklæringer blevet klart opstillet, så andre kan vende sig til denne skabende videnskab — for at sikre os energi og gøre os i stand til at rejse hurtigere og sikrere end nogensinde før. Under oplysningsarbejdet besluttede mr. Carr og hans stab at lave model byggesæt af balsatræ for at lære denne sande videnskab fra sig. Disse planer er cirkuleret vidt omkring, og mr. Carrs anstrengelser er nu kendt over hele verden. Otis

T Carr har erklæret, at løsningen på problemet om rumrejser længe har ligget i hans saglige opsummering af den fysiske lov „at et hvilket som helst fartøj, der bringes til at rotere om sin akse med en fart, som står i et vist forhold til dens vægt og masse, bliver straks påvirket af fri rumenergi og opfører sig som en uafhængig kraft". Denne sandhed vil komme til at stå i fremtidens videnskabelige bøger.

For at understrege alvoren af henvendelserne og for simpelthen at vække den sovende verden, besluttede Otis T. Carr at bygge sit eget rumskib, og så flyve til månen og retur. Han besluttede at medtage en kompetent observatør, nemlig flådeefterretningsofficeren Wayne S. Aho, som efter en personlig kontakt med et rumskib og dettes besætning i Mohava ørkenen den 11. maj 1957 kl. 22,30 havde taget sin afsked og nu helligede sig oplysning gennem foredrag og anden oplysende virksomhed.

Forsøgene var efter Otis T. Carr's egen opfattelse tilfredsstillende, så tilfredsstillende, at han mente med bestemthed at kunne sige, at flyvningen kunne finde sted den 7. december 1959 (af forskellige årsager).

Han skrev bl. a. til SUFOI: Rumskibet OTC-X1 vejer 30 tons. Det vil kunne flyve uafbrudt i 30 år, herefter vil et eftersyn og udskiftning af visse batterier være nødvendigt. Jo, det har allerede fløjet 6 gange! ! !

For at give offentligheden håndgribelige „beviser" for sin påstand planlagde han en prøveflyvning med en model. Prøveflyvningen blev imidlertid aflyst fordi myndighederne ikke ville tillade den afholdt — da den ikke var anmeldt så betids, at den almindelige flyvetrafik kunne advares mod at overflyve området. Prøveflyvningen blev så udsat til senere.

Den 14. april skulle næste prøveflyvning så finde sted. Den amerikanske presse var underrettet, radio og fjernsyn ligeså. Venner fra nær og fjern var inviteret, undertegnede modtog en personlig indbydelse. Over 200 hoteller og moteller var bestilt til at huse de mange mennesker, man ventede ville komme.

8 dage før prøveflyvningen blev Carr indlagt på hospitalet med et maveonde, og man måtte aflyse endnu engang.

Efter hospitalsopholdet turde man ikke lige straks planlægge en ny prøveflyvning. Så kom en ny forhindring. Der blev udstedt arrestationsordre mod en del personer ved instituttet. Den amerikanske presse (Daily World, Tulsa, Oklahoma) skrev den 8. august 1959, side 7, spalte 5 (citat): *„Flyvende Tallerken Klikes handling et brud på loven"*.

Otis T. Carr, opfinder af en flyvende tallerken, som aldrig har været af jorden og to af hans tilhængere var fredag tilsagt til at møde i rettet anklaget for brud på reglementet for statens sikkerhed. Carr, fra Baltimore, Md., var, tillige med Wayne Aho, en tidligere flådeofficer og Lari Kendrick, Baltimore, sigtet for at sælge aktier i sin OTC-virksomhed uden registrering fra statens sikkerheds kommission.

Amtsfuldmægtigen sagde, at der også var en fjerde person sigtet, Norman Colton, Baltimore, men han var forsvundet. Der er udstedt bemyndigelse til at arrestere ham. Men myndighederne har ikke kunnet finde hans tilholdssted. De tre, der fredag mødte i fredsretten, frafaldt indledende retsbehandling og blev tilsagt til at møde for landsretten 14. august. De blev løsladt mod en kaution på 1000 dollars hver.

Carr byggede sin tallerken i Oklahoma City, men han har annulleret enhver fastsættelse af tidspunktet for start. Han siger, det er en lille model af en fremtidig tallerken, i hvilken han har planer om at sende en mand til månen. Carr hævdede, at tallerkenen blev drevet ved elektro-magnetisk kraft. (Citat slut).

Ved retssagen blev alle pure frikendt og sendt hjem med en uforbeholden undskyldning.

Vores kontakt i Texas Bill Flys fra Hondo, har efter denne historie, aflagt instituttet et besøg for ved selvsyn at konstatere fakta. Han skriver:

Hvad vi så, var lige ved at få os til at gå på halen. Dette var langt fra nogen pengespekulation. Vi fandt en gruppe alvorligt arbejdende individualister — uden undtagelse — som arbejder hårdt og ærligt, uanfægtet af den offentlige mening.

De indrømmede, at det nu har vist sig, at de har lavet nogle få tekniske fejlberegninger, men intet kan stoppe dem. Vi så OTC-X1, talte med herr og fru Carr, herr og fru Aho og et dusin andre hjælpere og talte længe med den lokale TV-reporter.

Fortsættes side 6.

Det er vor opfattelse, at sagen vil lykkes og at ingen forhindringer i det lange løb, kan forhindre Carr i at flyve til månen og retur. Den dag kan også du sige: „Det har jeg vist hele tiden".

Sådan går det også med resten af den sag, vi kæmper for, en dag har vi pludselig den officielle anerkendelse af besøg udefra. *Den dag vil de hårdeste benægtere, de største skeptikere optræde i første række og høste hele æren, vær klar over det.* Du vidste det hele tiden, men i dag vil man ikke høre på dig, i morgen har man glemt dig.

Vi følger selvfølgelig Otis T. Carr med største interesse, og vi skal fremover her i UFO-NYT holde læserne underrettet om, hvad der sker i Baltimore, ikke blot med OTC-X1, men med hele det kosmiske program.

H. C.

Vejen frem går ofte tilbage.

Steincke.

JORDEN
kan kæntre i løbet af en nat

Hver ny atomeksplosion i Sibirien eller Nordamerika bringer en frygtelig fare nærmere: Nordpolen bliver tungere, jordens ligevægt i universet bliver truet, og den kan en dag kæntre. Det er den nøgterne kendsgerning, som den svenske atomforsker, professor Axel Hallenborg, fastslår.

Det ville dog ikke være første gang, jorden mistede sin ligevægt — det er sket en gang før. Men denne gang vil menneskene selv være skyld deri. På Hawaii hersker evig sommer — evig sol. Og dog lå Nordpolen en gang her. I havets dyb fandt man for nogle år siden tydelige beviser på, at der lå gletcherdale omkring Hawaii. For knap 10 år siden (i 1946) fremsatte videnskabsmænd til overvejelse den teori, om ikke jorden i tiden før syndfloden højst sandsynlig var kommet ind i en tågesky. Denne tågesky — en fortykkelse af gas og støv — havde virket som en skærm overfor solen. Følgen var, at temperaturen på jorden faldt, og at isdannelserne på Nordpolen pludseligt forøgedes. Betingelserne for den drejende, affladede kugle i himmelrummet lå pludselig under for helt andre love såvel fysiske som astronomiske. En sådan mørk sky var det eller kunne have været årsagen til, at jorden den gang kæntrede, som lod Nordpolen rykke til Hawaii, og kæmpemæssige forskydninger foregik, indtil jordkuglen igen fandt sin ligevægt. Man talte om en mørk sky i himmelrummet.

Professor Hallenborg har nu fastslået følgende: Hvad den gang en mørk, kosmisk sky må have forårsaget, det er vi ved vore atomeksperimenter ved at gentage. De radioaktive skyer, forårsaget gennem eksplosioner i Sibirien, Nordamerika og Australien, bliver gennem en koncentrisk luftstrøm drevet mod Nordpolen. Disse skyer gennemgår en kondensationsproces over Nordpolen, og virkningerne viser sig i form af is — og snestorme. Der er ingen tvivl om, siger professor Hallenborg, at Nordpolen i løbet af de sidste 12 måneder er blevet ca. 18 pct. tungere end Sydpolen. Denne ligevægtsforskydning må i overskuelig fremtid bevirke, at en ny pendulbevægelse af jordaksen sætter ind for at bringe den i det kosmiske rum svævende, affladede jordkugle ind i den uundgåelige ligevægt. Vesteuropæiske specialister tager professor Hallenborg beregninger meget alvorligt.

De advarer:

Temperaturen omkring Nordpolen synker bevisligt. I løbet af 5 til 10 år vil, hvad professor Hallenborg har beregnet, være bekræftet: Forøgelse af Nordpolens vægt, faren for jordkuglens kæntring. Det kan ske i løbet af en nat. Således må det også være sket for 12.000 år siden, da den store syndflod kom over jorden og Atlantis gik under.

Weltraumbote

★

Pasadena, Lørdag. AFP.

Den amerikanske astrofysiker dr. Harold D. Babcock ved Palomar observatoriet i Californien har opdaget, at Solens magnetiske felt er blevet vendt om.

Det californiske teknologiske institut meddeler, at det betyder, at et kompas på Solen vil vise mod Sydpolen i stedet for mod Nordpolen. Denne ombytning af polerne er kommet trinvis og begyndte midt i november 1957.

På Solens nordre halvkugle har man først fra november 1958 kunnet observere ændringerne.

— *„og der skal ske tegn i sol og måne"* —

Litteratur

★

Fremtidig vil SUFOI-Horsens hver måned bringe en boganmeldelse her. Det er med denne anmeldelse meningen at fortælle vore læsere, hvad de forskellige UFO-bøger indeholder, idet der som tidligere nævnt kun er ca. 10% af de 300 foreliggende, som er uden andet islæt. Der vi dog ikke blive tale om at give nogen bedømmelse af de enkelte bøger.

Det, at en bog anmeldes, skal således ikke opfattes som en anerkendelse herfra, vi bringer bøgerne efterhånden, som vi får dem hjem — altså uden nogen bestemt rækkefølge.

Bøgerne vil kunne købes i Tysk Bogimport A/S, Vestervoldgade 83, København V.

Truman Bethurum:

Aboard a flying Saucer.

de Vors og Co. 520 West ninth Street. Los Angeles-Califonia. — Med 1 tegning og 1 skitse. 3 dollars.

Det må være forfatteren magtpåliggende at få læseren til at tro på sin beretning, idet hele den ret lange indledning handler om hans barndom og manddom. Dette for at give læseren indtryk af hvad og hvem Truman er. Han fremfører ved navn en masse venner, der tror på ham, men indrømmer, at mange ikke tror ham. Afskrift af anbefaling fra hans chef foreligger også.

Truman, der har haft 11 contacts, beretter i bogen, at rumfolket har været her før, men måtte vende tilbage til deres klode igen for at foretage ændringer ved deres fartøjer, så de kunne lande på jorden, det kunne de ikke i begyndelsen. Truman beskriver den kvindelige kaptajn på tallerkenen og selve fartøjet, der så ud som om det var lavet af stål. Aura Rhanes, som kaptajnen hedder, fortæller Truman, at det magnetiske felt om fartøjet beskytter dette mod alt og gør, at man inde i fartøjet kan bevæge sig frit omkring under farten, uden at mærke, at man farer af sted. Magnetfeltet gør også, at tall. i stor fart er usynlig; Truman gør ligesom andre opmærksom på dette forhold, idet de altså er fysiske og ikke andet, som f. eks. spiritister hævder. Truman deltager forøvrigt i en studiekreds, hvor Adamski beretter, at det er dette felt, der skal til ude i rummet for ethvert fartøj til rumrejser, thi hvis ikke dette magnetfelt beskytter fartøjet, er det på forhånd dødsdømt, der er jo tale om en fart, der nærmer sig lysets hastighed.

I 1952 får Truman arbejde i Mormon Mesa, og 27. eller 28. juli beder han fri for at tage ud i et område, hvor der findes forhistoriske strandskaller, som hans kone samler på. Han finder dog ingen og går ned til sin bil for at hvile sig, her falder han i søvn. Ved midnat vågner han op og ser 8-10 små mænd stå omkring bilen (ca 4 fod og 8 tommer høje). Truman bliver først bange, men da de ser fredelige ud, bliver han mere rolig. De bærer en slags uniform og har olivenfarvet hud. Truman tiltales af en af mændene, men forstår ikke sproget. Manden gentager sit spørgsmål på engelsk, og en samtale kommer i gang, og Truman står ud af bilen og får nu øje på tall. Den er 300 fod i diameter og 6 yards dyb på midten og tilsyneladende farvet af hærdet stål. Den svæver, men står dog stille, nogle fod over jorden. Ordføreren tager nu med et bestemt fast tag Truman i armen, og alle går over til tall., hvor Truman føres op ad en lille stige og ind i tall. Han bemærker, at tall. ligesom retter sig op, idet han kommer ind i den. Han føres gennem en smal gang ind i en smuk kabine, hvor han træffer kaptajnen, en blændende smuk, men ret lille kvinde. Hun har brune øjne og olivenfarvet hud, og Truman beskriver nu hendes klæder m. m. Han spørger om de kommer fra et fremmed land, men hun svarer ham, at de rejser interplanetarisk og først fornylig er kommet til jorden.

Tr. beskriver nu det, han ser af tall., og spørger om meget; noget svarer hun på og andet ikke, og han får følelsen af til sidst, at han kun kan spørge om det, hun vil svare på. Hun fortæller bl. a., at tid og afstand ikke spiller nogen rolle for dem. og at de dyrker den højeste overhøjhed, de ser, ved at kontrollerer alt, og at de alle er dybt religiøse.

Kaptajnen taler flydende engelsk, der efterhånden minder om Trumans egen udtalefacon. Hun kalder fartøjet en Scow (ordret oversat pram eller lægter). Da Truman følges ud, får han at vide, at han bare skal tænke på tid og sted, så vil de sees igen. Tall. forsvinder lydløst i den årle morgen, og tankefuld går Truman ned til bilen, hvor han gennemgår det hele i sine tanker. Bogen handler nu om de besvær-

ligheder Truman må igennem med mistro o.s.v. o.s.v. og beskriver de øvrige 10 contacts, han har med Aura. Han ser ikke mere end første gang af tall. indvendig, men stiller en masse spørgsmål, hvoraf nogle enkelte skal omtales.

Aura fortæller, at sygdom ikke findes hos dem og heller ikke bekymringer, og hun siger, at jordbeboerne er ganske lidt på det rigtige spor med atomkraft, men de har meget langt igen, inden de når det rigtige. De taler om alt, dyr, mennesker, boliger, hær, flåde, køretøjer, blomster o.s.v. o.s.v. Hun fortæller, at de altid søger landing, hvor de ikke kan skade mennesker, og at de behersker magnetisme. Truman opdager forresten, at hans ur går i stå, når han er inde i tall., og det kan ikke repareres, så han lærer hurtigt ikke at have ur på ved disse besøg. Når han ser tall., er det altid som et farvet, faldende stjerneskud, hvorefter han kører ud og finder den landet eller komme langsomt ind til landing. Han formoder, at de har et meget fint radarsystem, der styrer til fuldkommenhed, da de altid kan lande på millimeter, hvor det passer dem, selv med stor fart.

Han taler også med besætningen, der ligesom kaptajnen er af kød og blod. Hun siger at de ofte lander på forskellige planeter, og formålet er at uddanne besætningen, der hver gang udskiftes, til at forstå, at der er mange beboede kloder i universet. Det er tilfældigt, hvor de lander, og med hvem de opnår kontakt, men træffer de en, de synes om, opsøger de ham igen og igen. Aura siger, at de på CLARION, hvor hun kommer fra, lever omtrent som på jorden dog uden krig, kiv o.s.v. Truman vil gerne vise sine kammerater tall., men Aura siger, at de kan komme til skade og brænde op, hvis de kommer for nær, og han spekulerer nu på, om der alligevel er radioaktivitet med i spillet, forøvrigt bliver hans tøj ødelagt, da han rører tall., idet han får lov til at „løfte" på og opdager, at den er meget let, han løfter i den ene side og mærker, hvor let den stiger for ham. Hun siger at CLARION er usynlig fra jorden, da den befinder sig på den anden side af solen!

Anmeldelsen af BETHURUMS bog fortsætter i næste nummer.

P. Mathiesen.

Bøger: Adamski George:

Flyvende Tallerkener er landet (dansk).
Inside the Space Ships (engelsk - svensk).
Telepati (dansk).

Allingham C.:

Flying Saucer from Mars (engelsk).

Tidsskrifter:

UFO-NYT, pr. år 12 nr., kr. 12,00.
Flying Saucer review, pr. år 6 nr., kr. 31,20.
UFO-Nachrichten, pr. år 12 nr., kr. 13,00.
Weltraumbote, pr. år 6 nr., kr. 15,55.

Studiehefter:

Teknisk studiehefte.
Kosmisk studiehefte.
Nærmere om disse to hefter næste gang.

1. juli 1959 — Racine, Wisconsin, USA.

Da de gik hjemad fra hospitalet kl. 2 morgen, hørte mr. og mrs. Wilmer Earl en mærkelig, knirkende, snurrende lyd. Da de kom nærmere deres hjem, blev lyden stærkere. Mrs. Earl så op mod himlen og sagde ophidset til sin mand om at se opad. Begge så et mærkeligt objekt. Det kom imod dem ikke mere end 100 fod oppe. De vendte sig for at kigge, som det passerede dem, og da det nåede Johnson's Wax bygning, syntes det at falde lige ned. Lyden blev stærkere og forsvandt så helt, som det forsvandt ved Johnson's bygninger. Earl beskrev objektet som værende rundt som en tallerken, sølv-hvid, og større end et stort soveværelse. Han sagde, at det kom lige imod dem, at det svingede lidt fra side til side og at de så et grønt lys i toppen af det. Lyset blinkede. Earl sagde, at da det var forsvundet, gik han direkte til en telefonboks for at kalde politiet, men at telefonen var død. Han sagde, at han prøvede en anden telefon, men at den også var død.

Husk at underrette SUFOI, når De ser et UFO

Med venlig tilladelse fra

George Adamski – Lucy Mc. Ginnis

bringes

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Fortsat

Sp. 16. *Er en virkelig forbindelse blevet etableret mellem jorden og folk fra andre planeter?*

Ja. De fleste af forbindelserne med jordbeboerne har været gennem personlig kontakt, fordi vi kender os selv og vort sinds arbejde så lidt. I de sidste år har personlige møder fundet sted i mange nationer. Lidt efter lidt er oplysninger om disse kontakter nu trængt frem og blevet kendt af mange mennesker. Til at begynde med var de mennesker, som havde sådanne oplevelser, bange for at bekendtgøre kendsgerningerne på grund af den skeptisisme og den latterliggørelse, som de blev genstand for.

Men, en advarsel, der er mange folk på jorden for tiden, der udgiver sig for rumbeboere!

Sp. 17. *Hvorfor lander rumbeboerne ikke i store tal?*

Fordi et stort antal af jordens folk ikke er blevet forberedt på en sådan begivenhed. Naturligt frygter de det, som de ikke kender, og den resulterende panik kunne skabe en vidtrækkende ødelæggelse. Husk, at medens millioner accepterer tanken om besøgende fra andre planeter, har andre millioner aldrig hørt om dem, eller fortsætter med at spotte. Uden en forståelse af, hvad disse folk er og af deres formål med at komme, ville deres pludselige tilsynekomst kun være skrækindjagende. Vi dømmer andre efter vor egen målestok, og som planet betragtet er vi stadig krigerisk. Derfor ville det synes uforståeligt for os, at nogle mere udviklede væsener kommer til os i venskab og ikke for at erobre vor verden.

Officiel erkendtlighed gennem jordens regeringer og gennem vore religiøse ledere kunne dog præsentere sandheden for menneskene. Den følgende gengivelse fra American Mercury Magazine af juli, 1957, side 125, viser denne kendsgerning på en god måde ved følgende spørgsmål: „Er nutidens teologer af Laodicisk type istand til at magte de åndelige inddragninger, som en sådan begivenhed ville give? Eller ud fra et regeringssynspunkt, hvad vil der ske med de internationale forbindelser, når disse bliver interplanetariske? Hvilke omvæltninger kan man vente i social og økonomisk retning?"

Når vore åndelige ledere og vore regeringers embedsmænd kan besvare disse og lignende spørgsmål, vil en anerkendelse af rummenneskene følge.

Skepticisme er den dovnes trøst, da den viser, at den uvidende kan være lige så klog som den lærde.

Bertrand Russell.

18. maj 1959 — I nærheden af Girard, Kansas, USA.

Jack Sade troede ikke, hvad han så. Sade, lastbilchauffør fra El Dorado, var i nærheden af Girard, de han så en orangefarvet tallerken på himlen. Klokken var ca. 2 morgen. Han fortalte El Dorado politiofficerer, at han standsede lastbilen for at undersøge nærmere, og at objektet landede på vejen ca. 200 yards foran ham. Den dækkede hele vejen og var ca. 20 fod høj. Efter at den havde stået der i et par minutter, skiftede den farve fra orange til dyb rød, steg lodret opad og forsvandt. Sade sagde, at han var sikker på, at en anden lastbilchauffør så tingesten, men at han var forsvundet, så snart den landede.

★

18. juni 1959 — Goshen, Indiana, USA.

En strålende blå UFO blev set kl. ca. 10.

★

19. juni 1959 — Hamilton, Ohio, USA.

Kl. 1 eftermiddag, en substans faldt ned fra himlen.

INDLÆG

Kaj Ove Madsen, SUFOI, Skive, gør opmærksom på følgende:

I sin bog „Mysteries in Space and Time" skriver den engelske videnskabsmand, astronomen H. P. Wilkins i citat:

I juli 1953 fortalte Mr. John J. O'Neill, dengang den videnskabelige forelægger ved New York Herald-Tribune, at han havde set, hvad han med hans egne ord betegnede som en gigantisk naturbro på månen. Broen havde et spand på 12 miles fra den ene ende til den anden.

Han fortalte, at han havde gjort observationen med 250 ganges forstørrelse, på et fire tommer telescope.

En måned senere, så jeg selv på denne region med et 15 tommer telescope et instrument meget kraftigere end det telescope, Mr. O'Neill brugte, og så hvad til alle åbenbaringer lignede en kurvet skygge med sollys på den anden side, og af en tankevækkende størrelse, men ikke på 12 miles derimod på ca. 2 miles.

Nogle personer drog med det samme den konklusion, at vi havde opdaget en kunstig konstruktion, selvfølgelig var en sådan formodning aldrig fremkommet. Men det stod hurtigt klart, at hvad O'Neill troede var sollys, der strømmede nedenunder en hvælving, var ikke andet end normal skygge kastet af to forbjerge, så hans begreb om en 12 miles bro var en stor vildfarelse.

Konklusion.

Altså er der ikke tale om nogen bro! Men blot skyggerne af to forbjerge der møder hinanden på sletten neden for de to forbjerge, altså heller ikke som fejlagtigt citeret både i *Nordisk UFO studiehefte nr. 14* og *Le Courrier Interplanetaire,* at det var en jettebro, og jeg kan forsikre Nordisk UFO om, at Wilkins aldrig har skrevet det i sine bøger. Det ovenstående er et nøjagtigt citat af, hvad der står i bogen om dette emne, og heller ikke i nogen af de andre bøger, han har skrevet, står der nævnt noget i den retning. Jeg har læst alt, der er skrevet af ham.

En *fjer* kan hurtigt blive til fem høns, eller man skal ikke tro alt det, man læser og hører, men være meget *skeptiske.*

Til slut hvad jeg så den 5. november 1959 fra kl. 1930 - 2000: Under observation af månens mørke del, som på dette tidspunkt havde, hvad man i astronomien kalder „ashy light", det vil sige, at man også kan se den mørke del som i et svagt askegråt skær, så jeg i området Aristarg hus, Herodotus et kraftigt blinkende lys, som varede ved i henved 7 minutter.

Derefter studerede jeg månens rand i ca. et kvarter. Under denne observation så jeg to runde lysende objekter så store som stjerner af 7. størrelse, blive ligesom skudt ud fra månen.

Denne observation peger i retning af UFO-aktivitet på og i nærheden af månen.

Kaj Ove Madsen

Højlundsvej, 15, Skive.

★

Dr. Donald Menzel er blevet overbevist.

Professor ved Harward Universitetet i USA, Dr. Donald Mentzel, har på grund af en observation, der af amerikanske UFO studiekredse betegnes som en af de bedste og mest bevisfaste, der endnu er fremkommet, forladt sine tidligere hallusinations- og lysreleksteorier for at træde ind i de positive UFO forskereres front.

UFO-Nachrichten

Professor Dr. Menzel er også herhjemme godt kendt indenfor SUFOI kredse, idet hans bog „Flying Saucers" og hans teorier af det amerikanske luftvåben blev anvendt til at „bevise" at de flyvende tallerkener kun var hjernespind.

L. P.

★

11. juni 1959 — Santa Paula, California, USA.

Der blev set UFOs, der opholdt sig stillestående i luften kl. 4 morgen. Officerer modtog flere opkald i Santa Paula og Fillmore politistationer, og officerer fra begge departementer så objekterne selv. De blev beskrevet som runde med en metallisk aluminiumsfarve. En kvinde i Santa Paula rapporterede at have set 7 af dem. Fortæller: John Romero.

UFO-observationer over Skandinavien

Fra sidste artikel blev skrevet og til i dag — altså fra 15. nov. til 15. dec. 1959 er der indkommet 18 rapporter over observationer af ting set på himlen. 1 rapport er fra 1947, 1 er fra 1952, 2 er fra april 1959, 1 fra september 1959, 5 fra oktober og resten — 8 — er fra november. Af de 8 fra november er de 6 fra Fyn og de 2 fra Jylland. Hermed er registreret følgende antal rapporter til SUFOI:

Fra før 1. januar 1959 .... 310 rapporter
Fra efter 1. januar 1959 ...... 745 rapporter
Ialt ...... 1055 rapporter

Rapporterne fra 1947 og 1952 er begge fra SUFOI-Birkerød. I januar 1947 så en specialarbejder fra Birkerød på himlen over Grønholtvejen syd for Fredensborg kl. 0630 en genstand, rund, klar gul, der med en fart af 600-700 km/t gled lavt over himlen fra sydøst til vest. Uddrag af teksten: „Genstanden mindede om en komet, blot med den forskel, at der her ligesom dalede en gnistregn til jorden efter den. Genstanden var så nær, at jeg kunne se gnisterne falde ned foran et skovbryn ca. 500 m borte".

I september 1952 kom en gartner og hans kone kørende i bil ad Ravnsnæsvej mod Birkerød, da de kl. 1830 så en aflang blågrå genstand højt på den nordøstlige himmel. Da den var ud for observatørerne, sås et gulligt flimrende lys, som gik over i en rødlig farve, da genstanden forsvandt i sydvest. Genstanden var meget højt oppe, men virkede alligevel meget stor. Farten angives til ca. 3000 km/t.

Den 4. april 1959 fra kl. 1650 til 1653 så en maler fra København ved Roskilde en lodretstående genstand på størrelse med et lysstofrør stå ca. 30 grader over horisonten. Han kørte på knallert, og knallertens motor gik pludselig i stå. Om det havde noget at gøre med det, han så i luften, kan han ikke sige, men da han igen kiggede op, var genstanden ca. 200 m fremme, og knallerten kunne starte igen.

En portør fra Dagnæs har forklaret, at han i april — datoen husker han ikke — stod i sin have,

JAN.		FEB.		MARTS		APRIL		MAJ		JUNI	
T 1	3	S 1	8	S 1	3	O 1	3	F 1	2	M 1	
F 2	1	M 2	7	M 2	2	T 2	13	L 2		T 2	
L 3	3	T 3	4	T 3	1	F 3		S 3		O 3	10
S 4		O 4		O 4	1	L 4	8	M 4	2	T 4	6
M 5	47	T 5		T 5	7	S 5	7	T 5	7	F 5	3
T 6	4	F 6		F 6	4	M 6	4	O 6	1	L 6	2
O 7	4	L 7		L 7		T 7	5	T 7	4	S 7	2
T 8	4	S 8	1	S 8	1	O 8	2	F 8	3	M 8	2
F 9		M 9		M 9	15	T 9	1	L 9	5	T 9	
L 10	6	T 10	1	T 10	7	F 10	1	S 10	1	O 10	1
S 11	6	O 11		O 11	3	L 11	2	M 11	7	T 11	
M 12	4	T 12		T 12	5	S 12	3	T 12	8	F 12	1
T 13	10	F 13		F 13		M 13	3	O 13	3	L 13	1
O 14	6	L 14		L 14		T 14	1	T 14	2	S 14	2
T 15	1	S 15	3	S 15	1	O 15	2	F 15	5	M 15	1
F 16	1	M 16		M 16	1	T 16	2	L 16	4	T 16	
L 17	1	T 17	2	T 17	2	F 17		S 17	11	O 17	2
S 18	1	O 18	1	O 18	3	L 18	2	M 18	5	T 18	1
M 19		T 19		T 19	8	S 19	11	T 19	1	F 19	37
T 20	1	F 20	9	F 20	3	M 20	2	O 20	5	L 20	3
O 21	3	L 21	1	L 21		T 21	2	T 21	1	S 21	7
T 22	2	S 22		S 22		O 22		F 22	6	M 22	11
F 23		M 23		M 23		T 23	1	L 23	2	T 23	30
L 24	1	T 24	2	T 24	2	F 24	7	S 24	7	O 24	8
S 25	4	O 25		O 25		L 25		M 25	1	T 25	14
M 26	3	T 26	2	T 26	1	S 26	2	T 26	3	F 26	6
T 27		F 27	2	F 27		M 27	2	O 27	6	L 27	
O 28	3	L 28	3	L 28	1	T 28	1	T 28	4	S 28	1
T 29	1			S 29	3	O 29	1	F 29	2	M 29	1
F 30	1			M 30	4	T 30	1	L 30	2	T 30	1
L 31	5			T 31	3			S 31	1		
126		*46*		*81*		*90*		*111*		*153*	

JULI		AUG.		SEP.		OKT.		NOV.		DEC.	
O 1	1	L 1	2	T 1	1	T 1	4	S 1			
T 2		S 2	1	O 2	1	F 2		M 2			
F 3	2	M 3	5	T 3	1	L 3		T 3	4		
L 4		T 4	1	F 4	1	S 4		O 4	2		
S 5	4	O 5	1	L 5		M 5	2	T 5			
M 6		T 6	3	S 6		T 6	1	F 6			
T 7	2	F 7	2	M 7	2	O 7	1	L 7			
O 8	4	L 8	3	T 8		T 8	1	S 8			
T 9		S 9	2	O 9		F 9	1	M 9			
F 10		M 10	2	T 10	1	L 10	1	T 10			
L 11	1	T 1	1	F 11	1	S 11	1	O 11			
S 12	3	O 12		L 12		M 12		T 12	1		
M 13	4	T 13	3	S 13	1	T 13	1	F 13			
T 14		F 14		M 14	1	O 14	1	L 14			
O 15		L 15	1	T 15	1	T 15	1	S 15			
T 16	1	S 16		O 16		F 16		M 16			
F 17		M 17	2	T 17	4	L 17	1	T 17			
L 18		T 18		F 18		S 18		O 18			
S 19		O 19	1	L 19		M 19		T 19			
M 20		T 20	6	S 20		T 20	1	F 20			
T 21	4	F 21		M 21		O 21	1	L 21			
O 22	1	L 22		T 22	2	T 22	1	S 22			
T 23		S 23	1	O 23		F 23	1	M 23			
F 24		M 24		T 24	1	L 24		T 24			
L 25		T 25	3	F 25		S 25	1	O 25			
S 26	2	O 26		L 26	1	M 26		T 26	1		
M 27	1	T 27	8	S 27		T 27		F 27			
T 28	2	F 28	4	M 28		O 28		L 28			
O 29		L 29	1	T 29		T 29	2	S 29			
T 30		S 30	2	O 30	1	F 30		M 30			
F 31		M 31				L 31					
32		*55*		*20*		*23*		*8*			

da han opdagede en vatlignende genstand på himlen. Genstanden var 1,5 — 2 m^2 og dens tykkelse ca. 10 cm.

Fra Varde rapporteres, at en mekaniker den 22. september kl. 1740 i 2 minutter sammen med sin hustru så en sølvskinnende skive, der så ud som om den havde noget, der roterede ovenover sig. Det var ingen helikopeter. Den var meget højt oppe, og der var ingen lyd fra den. Fart som en jetjager.

Den 1. oktober ses over Midtfyn af en dame en rund, rød, selvlysende genstand i vandret flugt fra syd mod sydvest. Størrelsen angives til noget under fuldmånestørrelse. Lyset, der var ens over hele genstandens cirkelrunde „flade", var klart rødt.

Den 6. oktober kl. 2150 til ca. 2200 så en fhv. skoleinspektør over Søborg ved København en mat rødligbrun genstand som en større planet glide over himlen oppe fra nordøst ned mod horisonten i nordvest. Den var ca. 10 min. om at tilbagelægge afstanden fra Syvstjernen over Capella til Karlsvognens stang. Den syntes et par gange at stå stille.

Fra SUFOI-Randers er modtaget en rapport fra 11. oktober, hvor en dame kl. 0115 kommer gående af Rosenørnsgade, da hun på himlen over Hadsundsbanens spor ser „et mærkeligt udseende obj., der så ud som tre obj. i eet, der fløj mod vest fra øst. Obj. ligesom retirerede frem og tilbage. Hastigheden var ikke stor, og højden var meget lille vel omkring 100 m".

Den 14. oktober kl. 2220 ser en kontorchef ved Dragør station følgende (uddrag fra rapporten): 1 vel ½ minut så jeg det, der kunne ligne den faldende stang fra en fyrværkeriraket med gnister efter sig. Den var dog væsentlig større og for langt borte og oppe. Tænkte, det måske var en nedstyrtende flyvemaskine, og fandt, at jeg burde underrette vagten i lufthavnen. Man var taknemlig for opringningen og kunne snart efter telefonere mig, at jeg ikke havde set syner. Kastrup lufthavn savnede ingen maskiner, men en pilot havde netop rapporteret, at han nord for Halmstad havde set et til jorden faldende objekt på samme tid".

En husmoder i Holbæk beretter følgende til en Holbæk-rapport af 23. oktober kl. 0710: Jeg så i 30-40 sek. en orange, rund, skarpt afgrænset, selvlysende genstand komme fra vest. Grunden til, at UFO'en kun blev set i så kort tid var ikke den store hastighed, men at den blev skjult af omliggende huse, træer o. l. Genstanden havde en ejendommelig blafrende bevægelse, samtidig med at den øjensynlig drejede rundt om sin egen akse. Samtidig med observationen havde vi her over byen et underligt sollys. Lyset svarede til, hvad jeg en gang har oplevet under en solformørkelse".

November-rapporterne.

Den 3. november ved godt 20-tiden har en halv snes mennesker på Fyn og Ærø set en skråtstående, lys-grønlig, bred lys-stråle på den sydøstlige himmel. Der er indgået rapporter fra Odense, Ringe, Gudme og Ærø om hændelsen, der omhandler samme genstand. Ingen af observatørerne har tidligere indgivet rapporter, og de kender ikke hinanden. En har henvendt sig til Odense-gruppen med sin observation, en til Ærø-gruppen og to har skrevet og ringet til Hesselager.

Fra Ringe-rapporten et uddrag: „Kom kørende på knallert, da jeg så en lysende genstand, som efterlod et meget langt lysgrønligt skær. Højde som når et jetfly er højst oppe. Hastigheden meget stor. Den lysende udstødning stod en kort overgang stille. Mener den grønlige kraftige udstødningshale må være af mekanisk art".
være a fmekanisk art".

Fra Odense-rapporten: „Farve: Hvidlig-grøn. „Kuglen" efterlod et spor på 12-15 cm. i længde i udstrakt arm. Synlig i 20-25 sek. Hastighed som et stjerneskud".

Gudme-rapporten: „Stod og snakkede på vejen, da vi i øst lidt over horisonten så en ildstråle så lang, som en hånd er bred (ca. 12 cm i strakt arm) og nogle centimeter bred, stige langsomt op over himlen med retning mod sydøst, mens den stod i en skrå stilling".

Den 4. november kl. 1902 ser Agnete Hansen, Holmdrup, ved Sortebro på Svendborg - Ørbækvej en orange, ærtstor, rund genstand på den østlige himmel. Den kom oppefra og zig-zaggede ned mod horisonten. 2 vidner.

7-8 unge mænd stod den 4. november kl. 2040 på Marius Holstgade i Horsens og så i 3 min. en rund blågrøn, selvlysende genstand fare over himlen fra nord mod syd med omtrent samme fart som en Sputnik. Farven afveg stærkt fra stjernernes, ligesom lyset var stærkere. En henvendelse til et observato-

rie med forespørgsel om det kunne have været en sattellit af de kendte, gav intet resultat.

Den 12. november ser to unge damer — også i Horsens — en rund, rødgul to-ørestor genstand, der bevægede sig med stor hastighed fra øst mod vest.

På himlen over landevejen Faaborg-Aastrup så to mejerister i et kvarter den 27. november kl. 0535 til 0550 en genstand som „en halvmåne i dis". Den gled lavt fra den østlige himmel ned mod sydøst, hvor den forsvandt under horisonten. Kl. 0545 passerede en rutemaskine foran genstanden, og passagererne eller mandskabet må have set genstanden, mener observatørerne.

Godt nytår med ønske om gode observationer i 1960. *R. Nørskov.*

Brev fra Adamski

Den 12. oktober 1959.

Kære medarbejdere.

Siden russerne har fået en raket til at lande på månen, har vi modtaget mange breve med forespørgsler om, hvorfor de er blevet tilladt at gøre det. Hvis nogle af de, som har hørt mine foredrag gennem de sidste par år, specielt på min sidste rejse rundt, igen vil lytte til de båndoptagelser, der blev taget af mine foredrag, vil de bemærke, at når spørgsmålet blev bragt på bane, svarede jeg, at så længe jordens folk havde til hensigt kun at lære, ville de blive tilladt — uanset nationalitet eller trosbekendelse — at lande hvor som helst ude i verdensrummet, — ikke alene på månen. Og det er, hvad der nu er sket.

Hvorfor skulle vi pege fingre ad en speciel nation, når hele verden kan tages med i betragtningen? Hvilken forskel gør det, hvilken nation, der kommer først, så længe som den nation deler sin viden med resten af verden ved at henlede opmærksomheden på folk ude fra verdensrummet.

Og de sidste offentliggjorte rapporter siger, at Rusland har bedt om et møde med alle de store nationer for at diskutere problemerne ved erobringen af verdensrummet.

Som I ved, har rummenneskene ikke foretrukket nogen speciel del af denne verden. De har vist sig over hver eneste nation. Hvis vi skal nyde godt af deres tilsynekomst, og blive som de er, må vi gøre, som de gør det. Vor største vanskelighed, som enhver kan se, er ikke, at vi ikke kan kende den ene fra den anden, men at vi påklæber dem en etiket — *national* eller *ikke national,* — som skaber ufred inden for den store familie (Skaberens familie), i stedet for at alle skulle leve som broder og søster. Det er en af de lektioner, som rummenneskene har prøvet at indpode mig.

Sandelig, hvis vi forsøgte at drage ud i rummet med højeksplosivt stof i den hensigt at forstyrre freden, ville de ikke tillade os at have heldet med os. Men så længe vi prøver i den hensigt, at vi vil lære, vil de hjælpe os hellere end at stoppe os. Russernes held fornylig viser een ting uden skygge af tvivl . . . at de mennesker, som har erklæret, at der må have været en psykisk (eller telepatisk, som nogle kalder det) kontakt, har taget fejl. For var deres „budskab" kommet fra en sandfærdig kilde, ville russernes satellit ikke have været på månen nu. Hver gang et eller andet sker, som sætter os i stand til at komme endnu længere ud i verdensrummet, synes det at bevise „vore brødre"s hensigt og stille profetier fra psykiske kilder i miskredit.

Lad os engang se på sådanne påstande. Medens jeg var i London, talte jeg med George King. Desmond Leslie havde inviteret os begge til sin lejlighed til et møde, og vor konversation blev optaget på bånd. I samtalens løb nægtede mr. King, at hans kontakter havde noget at gøre med et medie eller det psykiske overhovedet. Men alligevel deltog han for ikke så længe siden i et møde i Los Angeles, hvor rapporterne sagde, han havde afholdt „trance-møder", i hvilke han havde modtaget „instruktioner" fra „rumfolkene". Det blev yderligere rapporteret, at han ville magnetisere eller helliggøre et bjerg i det sydlige Californien. Senere kom den samme rapport fra det nordlige Californien, hvor et andet møde var blevet holdt.

Men sandheden er dog, at hvis et bjerg ikke er magnetisk eller helligt, fra Skaberens hånd, kan en mands velsignelse ikke gøre det.

Vi har også modtaget „budskaber" fra hele verden, som indeholdt trusler fra rumfolkene mod de mennesker, der røg, drak, spiste kød etc. Nydt til overmål indrømmer jeg, at det kan gøre skade på legemet, men det kan det også, hvis man drikker

vand til overmål, eller hvis man overdriver en diæt. Enhver ubalanceret tilstand eller handling bringer altid uharmoniske tilstande. Vore rumbrødre har aldrig udsendt trusler af denne art til mig eller i det hele taget overfor nogen. Men vi kan gå et skridt videre og sige, at vore menneskelige følelser kan blive skadelige og kan dræbe, hvis vi tillader dem at komme ud af kontrol.

Rapporter er også sendt til os, at rum-besøgende understøtter den ene eller den anden af jordens religioner frem for de andre. Dette er ikke sandt. De undersøger det gode i enhver religion, men som med alt i vor verden og deres, finder de ingen perfekt, fordi loven om Cosmos er evigt voksende og i fremgang.

Det er blevet mig fortalt, Mikalek i Chile sælger visum til alvorlige mennesker, idet han lover dem rejse til Venus. Interplanetariske mennesker har slet ikke sådanne. Mikalek erklærer også, at han er udpeget til øverste diktator for hele verden af rum-rejsende, som — han siger — vil lande i massevis og overtage regeringen af hele verden. Jeg er aldrig blevet fortalt noget af den slags. Det er fuldstændig imod deres måde at leve på. De har ingen, der regerer på deres planeter. Hvorfor skulle de ønske at udnævne een til at regere over vor. Hvis hans „kontakter" var sande, og de havde sådanne planer, ville de ikke være en smule bedre end vi er det i dag. Sådan en handling ville kun mene en forandring af diktator og autoritet over jordens folk. Vore naboer på andre planeter har lært sig en lykkeligere måde at leve på og håber, at vi vil lære det samme. Men dog ved de, at sådan noget kan man ikke påtvinge folk. Igennem årerne har de gjort deres bedste for at hjælpe os på mange måder, men kun for at blive ignoreret af dem, som kunne hjælpe, og i stedet for er der blevet skudt på dem af nogle regeringers flyvemaskiner. Ashtar er Mikaleks informationskilde, og vi har endnu tilgode at høre, at Ashtars løfte bliver fuldført, skønt „hans budskab" oppuster det personlige jeg af „hans" modtagere.

Nogle af jer husker måske Lee Childres, som i 1954 fortalte alle, som gad lytte, til ham eller hans båndoptagelser om hans „møder" med rumfolk og om „deres" instruktioner til ham om at danne en ny religion. Nu rejser samme Lee Childres rundt i vort land under navnet „Prins Neason" fra „Planeten Tythan, som er 8½ lysår fra jorden". Sammen med ham er „hans kone Prinsesse Negonne", antagelig fra samme planet. I 1954 var begge gift og havde familie. Man undrer sig over, hvad der er sket i de sidste par år, for at der kunne ske sådan en forandring, og hvad mon der er sket med deres respektive familier? Interessant er det, at de begge nu bærer kors rundt om halsen (symbolet for undertrykkelse og død) og de erklærer stolte, at „Jesus er vor fører". Ægte rumfolk ville aldrig gøre sådan noget, heller ikke ville de erklære dem selv hørende til nogen bestemt rangklasse.

Først af alt har de lært glæden og friheden ved Cosmos. Hvorfor skulle de ønske at binde sig til noget symbol på undertrykkelse? For det andet: Jesus var det jordiske navn, som blev givet til een, som kendte til livets virkelighed og levede op til, at han var blevet erklæret for Kristus. De, som erkender at være børn af Skaberen og lever, som han gjorde det, underkaster sig ikke een eller anden person, hvad enten det er af denne verden eller nogen anden. I stedet for lever de efter Skaberens love, respekterer alle på lige basis som brødre og søstre — børn af den eneste ene fader.

Det er mystifikation af denne slags, og af andre, som har udgivet sig for at være rumfolk, der bringer miskredit og skam over tilfælde, som er de mest vidunderlige, og som kunne blive af hjælp til jordens humanitet, mere end noget andet i vor tid.

Vi har modtaget rapporter af stålbånd, der fortæller om rumskibe, der cirkulerer rundt om jorden for at passe på os. Det er heller ikke sandt. Da alle deres forsøg herpå indtil nu har haft så lille succes, har de trukket mange af deres skibe tilbage, som indtil fornylig har bevæget sig gennem vor atmosfære. I stedet for har de helliget sig deres anstrengelser for at hjælpe os til at lære at rejse ud i atmosfæren, idet de håber, at når vore egne folk lander på månen eller de andre planeter og ved selvsyn konstaterer, hvordan mennesker og forhold er dér, og vender tilbage til jorden med rapporter deraf, vil blive troet. De håber, at vi på denne måde vil vokse henimod større respekt for hinanden end tilfældet er det nu. De håber også, at med rumrejser og andre erfaringer, vil vi blive i stand til at bekæmpe vor mistroiskhed overfor andre, borteliminere stridigheder og blive forenede til een stor familie, som skaberen havde til hensigt, at hans

børn skulle være det i denne verden og ude i Cosmos.

Jeg ønsker ikke hele tiden at være den eneste ene, der har sandfærdige oplysninger, for jeg ved, andre også har det. Dog, når noget lignende de sidste tilfælde opstår, bliver jeg bombarderet med spørgsmål om hvorfor. I TTSS rapporterede jeg, hvad jeg så i verdensrummet. Vore satellitter har bevist, at min rapport var rigtig. Senere har jeg fortalt, at vort udstyr var ude af stand til at opdage atmosfæren rundt om andre planeter på grund af deres ionosfære. Vor egen satellit gav den samme rapport med hensyn til jorden, — hvis I kan huske det — at der ikke er nogen oxygen her og derfor kunne der ikke være noget liv på vor planet.

Medens jeg var i Europa tidligere på året, hørte jeg om raketten, der skulle skydes til månen for at lande dér. Det er nu sket. Jeg hørte også, at et rumskib var blevet bygget til tre mennesker, to mænd og en kvinde, for at blive sendt op til månen for at etablere forbindelse mellem vor satellit og jorden. Med mindre disse planer er blevet ændret, vil dette ske i den nærmeste fremtid. Russerne ønskede at få lidt mere viden med hensyn til betingelserne på månen, før de sendte mennesker derop for at lande. Senere, når forbindelserne er blevet heldigt gennemført, planlægger de at sende et eller flere rumskibe bemandet med videnskabsmænd og teknikere af begge køn til at bygge base, hvorfra deres skibe kan vende tilbage til jorden, for derefter at etablere regelmæssige rumrejser. Det er blevet fortalt, at rumskibe med dette formål for øje allerede er under konstruktion.

Jeg kan sige så meget, at når de lander dér, vil de blive hilst som venner af dem, som allerede er der og blive hjulpet på alle måder. Det ville være det samme for hvem som helst, som landede på månen eller en anden planet. Men lad mig igen minde jer om, at deres forsøg må altid være for at lære og aldrig for at kriges og udslette, hvis de skal gøre sig håb om en heldig landing. Russerne er lige så meget Guds folk, som vi er det. og Gud foretrækker ikke den ene for den anden, så vel som solen skinner ligeligt på os alle. Og rumfolkene gør heller ikke forskel. De vil samarbejde med alle dem, som vil samarbejde med dem. Ville I arbejde med en mand, som hver gang I kom tilsyne foran ham, begyndte at skyde på jer — sådan som det er gjort mange steder her på jorden, når rumskibene er kommet tilsyne? Eller ville I ikke hellere arbejde med dem, som hilste jer velkommen og prøvede at samarbejde med jer?

Jeg siger ikke, at russerne ikke også har skudt på dem nu og da. Det ved jeg ikke noget om. Men een ting ved jeg, at rumskibe har været set over det land også og har landet dér også, på samme måde som de har gjort det over hele verden. Og jeg er tilbøjelig til at tro, det er fra den succes, de har haft indtil nu, at russerne må være blevet givet oplysninger om, hvordan de skulle gøre det gennem cooperation (samarbejde) med rumfolk — mere end med resten af os, især da Krushchev oplyste os om, at de bruger en fremdriftsmåde, som er ukendt for resten af verdenen. Mere end een gang under min rejse jorden rundt, fortalte videnskabsmænd, som jeg mødte, at de ikke selv kan rose sig af deres udvikling, men at de er blevet „hjulpet". Så når een gruppe af videnskabsmænd kan få hjælp, er der vel næppe tvivl om, at andre også er blevet hjulpet.

Ingen oplysninger af den slags er nogensinde blevet givet til folk ad psykisk vej eller gennem mediumistiske kanaler. Og dog er det alligevel blevet forsøgt. Derfor kan ethvert tænkende menneske se, hvorfor disse mennesker, som giver den virkelige sandhed, bliver bekæmpet af en opposition, medens de mennesker, hvis „budskaber" kun tjener til at forvirre folks begreber, bliver givet fuld frihed og megen publicity. (omtale). For uvidende og ligestillede arbejder disse mennesker i realiteten for oppositionen, hvis magt ligger i at holde folk i uvidenhed. Selv når sådanne mennesker arbejder på at danne kulturer (gudsdyrkelse), skiller de blot yderligere folk ad, og også på denne måde arbejder de for oppositionen. Selv om jeg ikke kan finde fejl ved menneskene som sådan, er det alligevel årsagen til, at jeg hverken kan eller vil støtte dem i deres anstrengelser, så længe de fortsætter med at arbejde, som de gør det i dag. Så længe, som jeg fortsætter med at møde og samarbejde med rummennesker, vil min eneste interesse — såvel som deres — være at forene jordens mennesker i slægtskab til universet, af hvilket vi alle er en del.

Vore bedste ønsker til hver og een af jer.

Jeres hengivne

George Adamski

★ DAGENS flue

—*De må da kunne forstå, at hvis vi alle havde samme mening, så var der jo ingen mening i det!*

Jyllands-Posten den 5. december 1959 skrev:

Sidste nyt om Venus !!! Man har sporet vanddampe i dens atmosfære, disse opdagelser er gjort med store teleskoper, som er sendt op med balloner til 25 kilometers højde; og med denne sensationelle opdagelse må man regne med planteliv på Venus.

★

25. maj 1959 — Green Bay, Wisconsin, USA.

En mærkelig genstand blev set på den sydveslige himmel fra 3,05 til kl. 3,30 morgen. Genstanden sagdes at ligne en oplyst bygning og fløj med stor fart.

Senator Beall udtaler at UFO's kan være rumskibe.

I en diskussion om vore Venus undersøgelsesplaner antyder senator I. Glenn Beall, Maryland, at disse kan være kædet sammen med UFO's og tilføjer at intelligensvæsener fra Venus eller andre planeter muligvis besøger os.

★

Washington (RB). En amerikansk astronom mener at have fået bevis for, at der findes planteliv på planeten Mars.

Astronomen, dr. William Sinton, foretog observationer af Mars i oktober 1958, da planeten var nær jorden, og ved en analyse af planetens spektrum med infrarøde stråler har han fundet ud af, at der findes organiske molekyler på Mars.

Rounborg Tryk-Skive